

РЕШЕНИЕ

№ 8288

Варна, 14.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административният съд - Варна - II състав, в съдебно заседание на шести февруари две хиляди двадесет и четвърта година в състав:

При секретар ДОБРИНКА ДОЛЧИНКОВА като разгледа докладваното от съдия ВЕСЕЛИНА ЧОЛАКОВА административно дело № 20237050701752 / 2023 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215,ал.1 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/, във връзка с чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от „Комплекс хоризонт“ АД, ЕИК 206193622 със седалище и адрес на управление [населено място], [жк], комплекс „Хоризонт“, пл. № 3,ет.2 представлявано от Р. Б. К. и Б. Р. К. чрез адв. И. – ВАК против Заповед № 1991/19.06.2023 г. издадена от директора на дирекция „Управление на сигурността и контрол на обществения ред“ при Община Варна, с която е наредено да бъдат премахнати преместваеми обекти- два броя преместваеми обекти (павилиони изпълняващи функцията на контролно-пропускателни пунктове-КПП) и два броя елемента на градското обзавеждане (бариери), находящи се в имот с [идентификатор] по КККР на [населено място], собственост на дружеството. Заповедта се оспорва с доводи, че е нищожна, тъй като е издадена от некомпетентен орган. Сочи се, че компетентността за издаване на заповедта е за РДНСК-Варна, тъй като преместваемите обекти се намират в национален курорт, съгласно Решение № 153 от 24.02.20212 г. на Министерски съвет за обявяване Списък на курортите в Република България и определяне на техните граници. В условие на евентуалност сочи, че компетентен да издаде заповедта е кметът на района, в който се намират преместваемите обекти на основание чл.55 от Наредбата за условията и реда за поставяне на преместваеми обекти, чл.56,ал.1 от ЗУТ и Заповед № 2556/11.08.2021 г. на кмета на Община Варна. Сочи се и, че директорът на дирекция УСКОР при Община Варна е действал при неправомерно делегиране на правомощия. Заповед № 2996/20.09.2021 г. , с която е оправомощен да издава заповеди по чл.57а, ал.3

от ЗУТ е подписана от зам.-кмета на Община Варна. Няма доказателства за отсъствието на кмета на Община Варна на датата на издаване на посочената заповед. Сочи се и на допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като не са спазени изискванията на чл.35 и сл. от АПК и не са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за случая. Налице е противоречие в посочването на нарушените разпоредби в констативния акт и заповедта за премахване, което е ограничило правото му на защита. Сочи се, че заповедта е аргументирана с неотнормирани правни разпоредби, както и, че има несъответствие в основанията посочени в констативния акт и тези в оспорената заповед. Отделно излага и доводи, че обектите спрямо които е издадена заповедта представляват търпими строежи. В съдебно заседание се представлява от процесуален представител, който поддържа жалбата, моли заповедта да бъде отменена и претендира сторените по делото разноски.

Ответникът- директорът на дирекция „Управление на сигурността и контрол на обществения ред“ при Община Варна не изпраща представител.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е допустима.

По основателността на жалбата:

Съдът след като прецени доводите на страните, след преценка поотделно и в тяхната съвкупност на събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

С оспорената Заповед № 1991/19.06.2023 г. издадена от директора на дирекция „Управление на сигурността и контрол на обществения ред“ при Община Варна е наредено да бъдат премахнати преместваеми обекти- два броя преместваеми обекти (павилиони изпълняващи функцията на контролно-пропускателни пунктове-КПП) и два броя елементи на градското обзавеждане (бариери), находящи се в имот с [идентификатор] по КККР на [населено място], собственост на дружеството.

Н. 05.05.2023 г. работна група в състав от главен инспектор в отдел „Строителен контрол“, дирекция УСКОР при Община Варна и старши инспектор в отдел „Строителен контрол“, дирекция УСКОР при Община Варна извършили проверка на два броя преместваеми обекти (павилиони, изпълняващи функциите на контролно-пропускателни пунктове-КПП) и два броя елементи на градското обзавеждане (бариери), разположени в имот с [идентификатор] по КККР на [населено място]. Било установено, че метален павилион с размери 2,50 м./1,50 м. и височина 2,50 м. изпълняващ функциите на контролно пропускателен пункт (КПП), бил разположен в северната част на имота до сграда с [идентификатор] по КККР на [населено място]. Метален павилион с размери 1,90 м./1,60 м. с височина 2,30 м. изпълняващ функциите на КПП бил разположен в югоизточната част на имот с [идентификатор] по КККР на [населено място]. В непосредствена близост до двата контролно-пропускателни пунктове били разположени два броя елементи на градското обзавеждане (бариери).

Било установено, че имот с [идентификатор] по КККР на [населено място] е собственост на „Комплекс хоризонт“ АД. Не били представени разрешения за поставяне,

схема и проектна документация одобрени от главния архитект на Община Варна. Било установено, че преместваемите обекти са разположени в нарушение на чл.56,ал.1 и ал.2 от ЗУТ, във връзка с чл.57а,ал.1 от ЗУТ. Резултатите от проверката били обективирани в Констативен акт № 14/05.05.2023 г. съставен от проверяващите, с който било образувано административно производство по реда на чл. 57а,ал.3 от ЗУТ за премахване на преместваеми обекти. Констативният акт бил подписан от двамата проверяващи и представител на дружеството, на когото бил предявен на 12.06.2023 г. Установява се, че в определения 3-дневен срок, дружеството не подало възражения срещу констативния акт.

Въз основа на данните от КА № 14/05.05.2023 г. била издадена оспорената Заповед № 1991/19.06.2023 г. от директора на дирекция „Управление на сигурността и контрол на обществения ред“ при Община Варна, с която на основание чл.57а,ал.1,т.1 предл.2 от ЗУТ във връзка с чл.57а,ал.3 от ЗУТ и чл.68,ал.1,т.1,т.6 и т.8 от Наредбата за реда за поставяне на преместваеми обекти по смисъла на чл.56,ал.1 от ЗУТ на Община Варна е наредено да бъдат премахнати преместваеми обекти- два броя преместваеми обекти (павилиони изпълняващи функцията на контролно-пропускателни пунктове-КПП) и два броя елементи на градското обзавеждане (бариери), находящи се в имот с [идентификатор] по КККР на [населено място], собственост на дружеството. Заповедта е връчена на представител на дружеството на 19.06.2023 г., видно от отбелязване в акта.

По делото е работила съдебно-техническа експертиза. Съобразно поставените въпроси вещото лице е дало заключение, както следва:

Въпрос 1: 1. Обектите, описани в оспорената заповед за премахване не отговарят по функционално предназначение на описаните преместваеми обекти в чл.56,ал.1 от ЗУТ и Наредбата за условията и реда за поставяне на преместваеми обекти по смисъла на чл.56,ал.1 от ЗУТ на ОС-Варна; 2. Обектите са разположени в имот частна собственост, в който има налични три броя сгради с функционално предназначение „друг вид сгради за обитаване“. В свободната площ на имота са оформени паркоместа на тревна фуга и асфалтова алея за достъп в имота от юг и от запад през ПИ с ид. 10135.536.432. Процесните обекти са разположени в двата края на тази алея; 3. Обекти 1 и 2 са елементи на „Контролът на физическия достъп“ по чл.30, ал.1 и ал.2 от Наредба № РД-02-20-6/19.12.2016 г. за техническите изисквания за физическа сигурност на строежите.; 4. Обекти 3 и 4 представляват „Спиращи достъпа съоръжения“ по смисъла на пар.1,т.17 от Наредба № РД-02-20-6/19.12.2016 г. за техническите изисквания за физическа сигурност на строежите.

Въпрос 2: Процесните обекти представляват „елементи за физическа защита на строежите“ по Наредба № РД-02-20-6/19.12.2016 г. за техническите изисквания за физическа сигурност на строежите. Елементите на физическа защита са част от строежите и съгласно чл.3 от Наредбата се предвиждат от проектантите по съответните части на инвестиционния проект, въз основа на задание за проектиране. В случая елементите за физическа защита са част от открит паркинг, който е изграден в свободната площ на ПИ с ид. 10135.536.493 по КК на [населено място]. Откритите паркинги са класифицирани в пети клас на физическа сигурност на строежите от класификатора на строежите по клас на физическа сигурност в Приложение 2 от Наредбата.

Въпрос 3: 1. Обект 1- КПП № 1 представлява павилион, готово изделие с размери 1,50/2,50 м. и височина 2,55 м. Изпълнен е от метална конструкция, с ограждащи стени

от термопанели и подова конструкция. Към момента на констатиране на обекта с КА № 14/05.05.2023 г. обектът е монтиран върху 4 броя бетонови стъпки с размери 50/50 см., които съществуват на място. Обектът може да се премести в пространството без да се наруши неговата цялост и индивидуализация и с възможността да бъде ползван на друго място със същото или подобно предназначение за това, за което е ползван на мястото, от което е отделен.

2. Обект 2- КПП № 2 не съществува на място. Няма данни за трайно нарушаване на терена. Теренът е възстановен с бетонови паркинг-плочи.

3.Обект 3- бариера № 1 е разположена на южната граница на поземления имот. Барьерата е монтирана върху метална скара, укрепена с противотежест от бетонова кашпа. Не е закрепена към терена и може да бъде преместена и ползвана на друго място със същото предназначение за това, за което е ползвана от мястото, от което е отделена.

4.Обект 4- бариера № 2 се намира в северозападния край на имота. Към терена е прикрепена с бетонова стъпка в размери 45/50. Барьерата може да бъде преместена и ползвана на друго място със същото предназначение за това, за което е ползвана на място, заедно или поотделно с бетоновата стъпка.

Въпрос 4: Обектите са 4 броя, описани в отговор на въпрос 1 и посочени в скицата от Приложение 3.

Предвид горните фактически установявания, съдът достига до следните правни изводи:

По валидността на акта:

Съгласно чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ, кметът на общината издава заповед за премахване на обектите по чл. 56, ал. 1 от ЗУТ, когато са поставени без разрешение или в противоречие с издаденото разрешение. Съгласно пар.1,ал.3 от ДР на ЗУТ кметът на общината може да предостави свои функции по този закон на заместниците си, на главния архитект на общината и на други длъжностни лица от общинската (районната) администрация. Правомощия да издава заповеди по чл.57а,ал.3 от ЗУТ за обекти по чл.56,ал.1 и чл.57,ал.1 от ЗУТ , при констатирани нарушения по чл.57а,ал.1,т.1-7 от ЗУТ са възложени от кмета на Община Варна на директора на дирекция „Управление на сигурността и контрол на обществения ред“ при Община Варна със Заповед № 2996/20.09.2021 г. Посочената заповед е издадена в условията на заместване от зам.-кмета на Община-Варна на основание чл.39,ал.2 от ЗМСМА и във връзка с ползване на неплатен годишен отпуск от кмета на Община , съгласно Заповед № К-066/16.09.2021 г.

За да се приложи разпоредбата на чл.13,ал.6 от ЗУЧК , за която претендира жалбоподателят , трябва територията да е национален курорт, чието определение се съдържа в § 1 т.16 от ДР на Закона за туризма и представлява: „урбанизирана територия по смисъла на § 1, т. 13 от допълнителните разпоредби на Закона за здравето, обявена по реда на чл. 76, ал. 2 от Закона за здравето за курорт, който може да е разположен на територията на една или повече общини и за който е прието решение по чл. 56а, ал.1 от Закона за туризма. Националните курорти са курорти от значение за устойчивото развитие на туризма, в които е изградена необходимата туристическа инфраструктура на национален курорт и които са общодостъпни и разполагат с природни, антропогенни и

културно-исторически ресурси за осигуряване на рекреативни, лечебни, възстановителни, познавателни, делови, развлекателни или други услуги и имат основно предназначение да привличат туристи.“.

Следва да се отчете разликата между „национален курорт“ по смисъла на §1 т.16 от ДР на Закона за туризма във връзка с чл.56а от Закона за туризма и понятието „курорт“ по смисъла на чл.76 от Закона за здравето. Съгласно чл.56а ал.1 от Закона за туризма, обявяването на национални курорти се извършва по предложение на министъра на туризма с решение на Министерския съвет, което се обнародва в Държавен вестник. Докато нормата на чл.76 от Закона за здравето определя реда за обявяване на курортите, което се извършва по предложение на министъра на здравеопазването с решение на Министерския съвет, което се обнародва в Държавен вестник. Определението за „национален курорт“, дадено в §1 т.16 от ДР на Закона за туризма недвусмислено сочи, че конкретна урбанизирана територия може да бъде обявена за национален курорт по реда на чл.56а ал.1 от Закона за туризма, само ако преди това е била обявена за курорт по реда на чл.76 ал.2 от Закона за здравето. С решение №153/24.02.2012г. на Министерски съвет е обявен списък на курортите в Република България и са определени техните граници, обнародвано в Държавен вестник бр.18/02.03.2012г., т.е. списък на курортите, което не е равнозначно на списък на националните курорти. В тази връзка следва да бъде направен извод, че оспорената заповед е от компетентността на директора на дирекция „Управление на сигурността и контрол на обществения ред“ при Община Варна, доколкото по делото не е спорно, че [населено място] не е национален курорт по смисъла на §1 т.16 от ДР на Закона за туризма във връзка с чл.56а от Закона за туризма, определен с решение на Министерския съвет за селищно образувание с национално значение и обектите не се намират на територията на морски плаж, при които производството се провежда от органите на Дирекцията за национален строителен контрол.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган и в изискуемата писмена форма и съдът намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя за нищожност на заповедта.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта и съответствието с целта на закона:

При издаването на заповедта са спазени специалните административнопроизводствени правила, регламентирани в чл. 57а, ал. 2 от ЗУТ, съгласно който обстоятелствата по чл. 57а, ал. 1 от ЗУТ се установяват с констативен акт, съставен от служителите по чл. 223, ал. 2 от ЗУТ в 7-дневен срок от констатиране на нарушението. Констативният акт се връчва на собствениците на обектите по ал. 1, които могат да направят възражения в тридневен срок от връчването.

Административното производство се основава на Констативен акт № 14/05.05.2023 г. съставен от служители на общинската администрация. Спазена е задължителната процедура за връчване, като е указана възможността за възражения, с което е осигурено правото на участие като заинтересованото лице на дружеството. Дружеството не се е възползвало от правото на възражения.

Разпоредбата на чл. 57а, ал. 1, т. 1 ЗУТ предвижда, че обектите по чл. 56, ал. 1 ЗУТ се премахват, когато са поставени без разрешение.

Релевантно за материалната законосъобразност на заповедта е да се установи дали обектите предмет на премахване представляват преместваеми обекти по смисъла на чл.56,ал.1 от ЗУТ и чл.21 от Наредба на Общински съвет Варна за разполагане на преместваеми обекти по смисъла на чл. 56, ал. 1 от Закона за устройство на територията и отговарят на определението за „преместваем обект“ съгласно пар.5,т.80 от ДР на ЗУТ.

В чл.56,ал.1 от ЗУТ са регламентирани видовете преместваеми обекти, които могат да се поставят в поземлените имоти:1. преместваеми увеселителни обекти; 2. преместваеми обекти за административни, търговски и други обслужващи дейности; 3. преместваеми обекти за временно обитаване при бедствия;4. преместваеми обекти, свързани с отбраната и сигурността на страната. В действащата наредба на Общински съвет Варна е посочено по-детайлно описание на видовете преместваеми обекти , като съгл. чл.21, ал.1 от Наредбата преместваемите обекти с оглед функционалното им предназначение могат да бъдат: 1. преместваеми увеселителни обекти и комплекси, атракциони, циркове и др. подобни- обществено достъпни открити или покрити площи за увеселителни дейности с подходящо за целта устройство и разположени увеселителни съоръжения, преобладаващата част от които се задвижват от външен източник на енергия - електричество, горива, соларни панели и други; 2. преместваеми обекти за търговски и други обслужващи дейности като павилиони, кабинни, маси за извършване на търговия, колички, каравани за търговия, зарядни колонки за електрически превозни средства, както и съоръженията на изброените обекти (чадъри, сенници, тенти, навеси и др.). В общински и държавни имоти не могат да се поставят обекти по тази точка с площ по-голяма от 15 кв. м. и маси/витрини с площ по-голяма от 5 кв. м.; 3. елементи на градското обзавеждане като спирки за масовия градски транспорт, пейки, осветителни тела, съдове за събиране на отпадъци, чешми, фонтани, градински елементи, часовници и др.; 4. елементи на урбанизираната територия и на сградите и съоръженията, които имат за цел осигуряване на достъпна архитектурна среда за цялото население, специфичните нужди на хората с намалена подвижност, в т. ч. на хората с увреждания, и проектирани съгласно Наредба № 4 от 1 юли 2009 г. за проектиране, изпълнение и поддържане на строежите в съответствие с изискванията за достъпна среда за населението, включително за хората с увреждания.

Съобразно заключението на работилата по делото СТЕ обектите, описани в оспорената заповед не отговарят по функционално предназначение на описаните преместваеми обекти в чл.56,ал.1 от ЗУТ и Наредбата за условията и реда за поставяне на преместваеми обекти по смисъла на чл.56,ал.1 от ЗУТ на Общински съвет -Варна. Обекти 1 и 2 са елементи на „Контролът на физическия достъп“ по чл.30,ал.1 и ал.2 от Наредба № РД-02-20-6 от 19.12.2016 г. за техническите изисквания за физическа сигурност на строежите. Обекти 3 и 4 представляват „Спиращи достъпа съоръжения“ по смисъла на пар.1,т.17 от същата наредба. Обектите представляват „Елементи за физическа защита на строежите“ по Наредба № РД-02-20-6 от 19.12.2016 г. за техническите изисквания за физическа сигурност на строежите.

Съдът не кредитира заключението на СТЕ в тази част. Съдът намира, че процесните обекти (2 броя павилиони и 2 бр. бариери) имат всички характеристики на "преместваем обект" по смисъла на § 5, т. 80 от ДР на ЗУТ. Същите не са закрепени трайно върху терена и е възможно да се отделят от повърхността, за да се преместят в пространството, като бъде ползван на друго място със същото предназначение. В този смисъл е заключението на работилата по делото СТЕ.

Предназначението на преместваемите следва да се определи като за "други обслужващи дейности" по смисъла на чл. 56, ал. 1, т. 2, предл. трето ЗУТ. Поставянето на преместваем обект е под разрешителен режим, съгласно нормата на чл. 56, ал. 2 от ЗУТ. В цитираната разпоредба законодателят изрично е предвидил за преместваемите обекти да се издава разрешение за поставяне по ред, установен с наредба на общинския съвет.

В случая, органът се е позовал на чл. 57а, ал. 1, т. 1 ЗУТ – преместваемите обекти са поставени без одобрена схема, когато такава се изисква, и/или без разрешение, в противоречие със схемата и/или в противоречие с издаденото разрешение. Основанията за издаването на заповед по чл. 57а, ал. 3 ЗУТ са алтернативно изброени в нормата на чл. 57а, ал. 1 ЗУТ, като осъществяването на което и да е от тях поражда правомощието на компетентния орган да разпорежи премахването на преместваемия обект. В настоящия случай липсва издадено разрешение, и обектите са разположени в имот собственост на жалбоподателя с ид.10135.536.493 по КККР на [населено място] в нарушение на чл.57а,ал.1,т.1, предл.2 от ЗУТ.

Неоснователно е възражението за изследване на търпимост на обектите, тъй като тази възможност не е предвидена за преместваемите обекти.

Оспореният акт съответства и на целта на закона. Целта на акта съответства на целта, обективирана в правната норма - недопускане държането на обекти по чл. 56, ал. 1 ЗУТ при наличие на основание, установено в чл. 57а, ал. 1 ЗУТ за тяхното премахване.

Изложеното води до извод за неоснователност на жалбата поради отсъствието на отменително основание по чл.146,т.1-5 от АПК и следва да бъде отхвърлена.Н. основание чл. 172, ал.2, предложение последно от АПК, II-ри състав на А. съд - Варна

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Комплекс хоризонт“ АД, ЕИК 206193622 със седалище и адрес на управление [населено място], [жк], комплекс „Хоризонт“, пл. № 3,ет.2 представлявано от Р. Б. К. и Б. Р. К. чрез адв. И. – ВАК против Заповед № 1991/19.06.2023 г. издадена от директора на дирекция „Управление на сигурността и контрол на обществения ред“ при Община Варна, с която е наредено да бъдат премахнати преместваеми обекти- два броя преместваеми обекти (павилиони изпълняващи функцията на контролно-пропускателни пунктове-КПП) и два броя елементи на градското обзавеждане (бариери), находящи се в имот с [идентификатор] по КККР на [населено място], собственост на дружеството .

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.